

1873—1906 Tallinnas meriväe-arstiks, teot-sedes esialgu (1873—75) noorema, siis vanema arstina ning sõjasadama arstijaoskonna juhatajana; läks 1906 a. erusse ja suri 28. IV 1916 Tallinnas. — Eesti kultuurilistest püüetest hakkas R. osa võtma juba üliõpilasena, olles »Vane-muise« liige ja pidades seal õpetlikke kõne-sid, toimides raamatukoguhoidjana ning luge-mislaua juhatajana (1869), eriti aga I üldise laulupidu pidukomitee liikmena. 1870. a. oli »Vanemuises« R.-i tegelikul juhatusel ning kaastegevusel esimest korda etendusel Eesti näitemäng, Koidula eestistatud »Saaremaa onupoeg«, sama a. sügisel Koidula koostatud »Maret ja Miina ehk kosjakased« ja järgmil-sel suvel »Säärane mulk«. Üliõpilasena oli R. ühes A. Kurrikoff'iga (vt.) üks eesti soost üliõpilaste koondamise algatajaid 1870. a., millest välja kasvas vanem eesti üliõpilaste koondis Eesti Üliõpilaste Selts; pärast-poole oli R. pikema aja kestes (1884—95) Eesti Üliõpilaste Seltsi vilistlastekogu juha-taja, aidates mõjuvalt kaasa eesti soost haritlaste organiseerumisele. Hiljemini oli ta korporatsioon »Fr. Estica« asutajaid. Eesti Kir-jameeste Seltsi ellukutsumisel oli R. asutajate hulgas ja jäi seltsi liikmeks kuni suure lõhe tekki-miseni seltsis (28. VIII 1881 koosolekul). Tallinnas elades võttis R. elavalt osa kohaliku Eesti seltskonna organiseerimise ning arenda-mise tööst, töötas kaasa rahvuslikes üldette-võtteis aa. 1877—84 Eesti Aleksandri kooli peakomitee liikmena ja eriti 1880. a. Tallinnas peetud III laulupidu mõtte õhutamajana ja laulu-pidu korraldava komitee abiesimehena. Koha-liku omavalitsuse tööst võttis R. osa aa. 1881—89 Tallinna linnavolikogu liikmena Eesti-Vene valijate nimekirja järgi. Kutsetöö kõrval avaldas R. populaar-teaduslikke artik-leid ning raamatute arvustusi »Eesti Posti-mehes«, »Olevikus«, »Postimehes«. Tema suuremaks ning tähelepandevamaks tööks osutuvad saksa keeles kirjutatud mälestised »Kulturbestrebungen des estnischen Volkes während eines Menschenalters (1869—1900)« (Tallinna, 1912). Selles töös kirjeldab R. 374 leheküljel elavas kujutuses peamiselt isik-liku nägemise põhjal Eesti ärkamisaega, selle eel käinud olusid ning eriti sel ajal üles-kerkinud rahvuslike püüete ja ettevõtete käiku. Kuigi nähete ja isikute vaatlemisel ja hindamisel domineerib isiklik-subjektiivne seisukoht ja asja nähakse ühe rahvuspoliti-lise voolu perspektiivist, sisaldab töö siiski kokkuvõtliku ülevaate ja rea üksikandmeid, mis on väärtuslikuks materjaliks eesti rahva arenemiskäigul kaugeleulatava tähtsuse oman-danud ajajärgu oludest, sündmustest ja tege-lastest kujutelmade omandamiseks. Viimaks tuleb lugeda R.-i eriliselt väärtuslikuks tee-

neks Eesti kultuuri ning kirjandusloo alal tema kui Koidula õemehe käes alahoitud Kreutzwaldi ja Koidula kirjavahetuse trükis avaldamise algatamist ning võimaldamist (vt. Kreutzwald'i ja Koidula kirjavahetus I ja II, Tartu, 1910—11). — Ilukirjanduse alal aval-das R. mõned luuletised, eriti tõlked. Sil-mapaistvamaks saavutiseks on G. Haupt-mann'i näidendi »Põhjajavunud kell« tõlge seotud kõnes (Tall., 1914).

Post. album, 233; Brennsohn, Ärzte Estl., 312; J/K õ p p, Eesti Üliõpil. S.-i ajalugu I (1925); Post. 1916, nr. 105; Pvl. 1916, nr. 13. J. K.

ROSSIHNIIUS (Rossinius), Joachim, ki-rikuõpetaja ja vaimulik kirjanik, sünd. arvata-vasti 1600 paiku Pommeris Stargardis, im-matrikuleerus juba väga noorelt, nimelt 1614. a. kevadel Frankfurdi ülikoolis, ordineeriti nov. 1622 Vigala kirikuõpetajaks, kust ta aga näh-tavasti rahutute sõjaolude tõttu hiljemalt 1625. a. suveks on astunud Rootsi sõjaväkke hingekarjaseks, tulles ühes võidukate roots-lastega (Jakob de la Gardie juhatusel) sama a. 27. VIII vallutatud Tartu ja pidades seal, Maarja kirikus, juba järgneval päeval jutlust. Jaan. 1626 kutsuti R. Tartu eesti koguduse õpetajaks, mis ametis ta püsis kuni 1630. a. jõuluni, siirdudes siis Tartust Sangastesse, saades Sangaste, Karula ja Laatre kiriku-õpetajaks. Aineliselt viibis ta seal pea sama halbades oludes kui varemalt Tartus. Kuid ka oma ametikohuseid täitis ta hoole-tult. 1636. a. peale oli ta Tartu alamkon-sistoriumi assessoriks ja 1637—45 või-malikult ehk praostiks Tartu maakonnas. 1641. a. on teada R.-e osavõtt ühest nõia-protsessist. 1642. a. alul lahkus R. San-gastest, mõeldes asuda Otepäasse, sealse koguduse ühe osa soovil; kuna see kavatsus aga äpardus, jäi ta esialgu nähtavasti ilma kindla kohata (olles siiski, Paucker'i järgi, veel 1642 a.-ni Tartus õpetajaks), kuid käis jällegi 1644 kevadest kuni 1645 suveni pas-torikohuseid täitmas Kodaveres ja Alatskivil. Surn. on R. enne 8. VII 1645. — R.-e su-lest ilmus kirikuõpetajate jaoks a. 1632 Riias »Catechismus Herrn D. Martini Lutheri in sechs Hauptstücke verfasset, Wie derselbe in der Christlichen Gemeine, vnd fürnemblich vnter der lieben Jugend geübet werden sol: Besambt den Fragstücken Lutheri: vnd dem Traw- vnd Tauffbüchlein vnd gemeinen Collecten. Itzo In Estonische Dörptische sprache versetzt Durch Joachimum Rossih-nium Pharr Herrn zu Theall, Caroll vnd Felcke« (86 trükitud lk.) ja »Evangelia vnd Episteln auf alle Sonntage durchs gantze Jahr. Item: Evangelia vnd Episteln der für-nembsten Festen. Vnd: Die Historia vom